

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพึ่งพาข่าวสารทางสื่อสิ่งพิมพ์ของคนหูหนวก” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมวลชนของคนหูหนวก
2. เพื่อศึกษาถึงการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ของคนหูหนวก
3. เพื่อศึกษาถึงความต้องการในเนื้อหาของสาระของสื่อสิ่งพิมพ์ของคนหูหนวก
4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในเนื้อหาของสาระของสื่อสิ่งพิมพ์กับการใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ของคนหูหนวก
5. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พื้นฐานส่วนบุคคล กับการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ของคนหูหนวก

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ คนหูหนวกที่เป็นสมาชิกของสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 222 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่างๆ และความต้องการในเนื้อหาของสาระของสื่อสิ่งพิมพ์ ส่วนการทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบเปรียบเทียบข้อมูลของกลุ่มโดยใช้ ONEWAY ANOVA และใช้การหาค่า t-test เพื่อทดสอบความแตกต่าง โดยประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็น เพศชาย 125 คน เพศหญิง 97 คน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี รองลงมาคือ อายุ 20 ปีลงไป และอายุ 31-40 ปี ส่วนช่วงอายุ 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไปมีจำนวน 9 และ 4 คนตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มเป็นหูหนวกตั้งแต่กำเนิด มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นส่วนใหญ่ รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาตรีตามลำดับ และไม่เคยทำงานมาก่อน และมีจำนวนผู้ที่อ่านหนังสือภาษาไทยได้เล็กน้อยมากกว่าผู้ที่อ่านได้ดีจำนวน 10 คน

1.2 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมวลชน

1.2.1 พื้นฐานส่วนบุคคลกับความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ วิดีโอ ภาพยนตร์และนิตยสาร ตามลำดับ

เพศหญิง เปิดรับสื่อโทรทัศน์ เป็นประจำ และอ่านหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อย ส่วน นิตยสาร ภาพยนตร์และวิดีโอ เปิดรับนานๆครั้ง เพศชาย เปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ อ่านหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อย ส่วนนิตยสาร ภาพยนตร์และวิดีโอ เปิดรับนานๆครั้ง

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปี ลงไป และระหว่าง 21-30 ปี เปิดรับสื่อโทรทัศน์ เป็นประจำ เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อย ส่วนนิตยสาร ภาพยนตร์และวิดีโอ เปิดรับนานๆครั้ง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เปิดรับสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ เป็นประจำ ส่วนนิตยสาร ภาพยนตร์และวิดีโอ เปิดรับนานๆครั้ง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี เปิดรับสื่อโทรทัศน์และวิดีโอ เป็นประจำ ส่วนหนังสือพิมพ์ นิตยสารและภาพยนตร์เปิดรับนานๆครั้ง ผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป เปิดรับสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ส่วนนิตยสาร ภาพยนตร์และวิดีโอ เปิดรับนานๆครั้ง

ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาเปิดรับสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ วิดีโอ นานๆครั้ง มัธยมศึกษาตอนต้น เปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อย และเปิดรับสื่อ นิตยสาร ภาพยนตร์ วิดีโอ นานๆครั้ง การศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายเปิดรับทุกสื่อเป็นประจำ ระดับอนุปริญญาเปิดรับสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และวิดีโอ เป็นประจำ ส่วนนิตยสารเปิดรับค่อนข้างบ่อย การศึกษาระดับปริญญาตรี เปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ เปิดรับหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อย ส่วนภาพยนตร์ นิตยสารและวิดีโอเปิดรับเป็นครั้งคราว

ผู้ที่ไม่เคยทำงานมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ส่วนนิตยสาร ภาพยนตร์ วิดีโอ เปิดรับนานๆ ครั้ง ผู้ที่เคยทำงานแล้วลาแต่อกเปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เป็นครั้งคราวและเปิดรับสื่อ นิตยสาร ภาพยนตร์นานๆ ครั้ง เปิดรับสื่อวิดีโอค่อนข้างบ่อย ผู้ที่ปัจจุบันมีงานทำเปิดรับสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์เป็นประจำ เปิดรับสื่อ นิตยสาร ภาพยนตร์ วิดีโอ นานๆ ครั้ง

ผู้ที่สามารถอ่านภาษาไทยได้เล็กน้อย เปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ เปิดรับสื่อ หนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อยและเปิดรับสื่อ นิตยสาร ภาพยนตร์ และวิดีโอ นานๆ ครั้ง ผู้ที่สามารถอ่านได้ดี เปิดรับสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์เป็นประจำ เปิดรับสื่อ นิตยสาร ภาพยนตร์ และวิดีโอ นานๆ ครั้ง

1.2.2 การใช้เวลาในการเปิดรับสื่อมวลชน

สื่อโทรทัศน์ ผู้ที่ดูโทรทัศน์เป็นประจำจะใช้เวลาในการดูมากกว่า 1 ชั่วโมง ส่วนผู้ที่ดูโทรทัศน์เป็นครั้งคราวใช้เวลา 15-30 นาทีและ 31-60 นาที ส่วนผู้ที่ดูนานๆครั้ง ใช้เวลาในการดูต่ำกว่า 15 นาที

สื่อหนังสือพิมพ์ ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ใช้เวลาในการอ่าน 15-30 นาที และมากกว่า 1 ชั่วโมง ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อยใช้เวลาประมาณ 31-60 นาที ผู้ที่อ่านนานๆครั้ง ใช้เวลาต่ำกว่า 15 นาที

สื่อนิตยสาร ผู้ที่อ่านเป็นประจำใช้เวลาในการอ่านมากกว่า 1 ชั่วโมง อ่านค่อนข้างบ่อยใช้เวลา 31-60 นาที อ่านเป็นครั้งคราวใช้เวลา 15-30 นาที อ่านนานๆครั้งใช้เวลา ต่ำกว่า 15 นาที

สื่อภาพยนตร์ และวิดีโอ ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการดูมากกว่า 1 ชั่วโมง

1.2.3 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดชมรายการโทรทัศน์ช่อง 7 มากที่สุด รองลงมาคือช่อง 3 และช่อง 5 ตามลำดับ โดยเลือกชมช่อง 11 น้อยที่สุด เหตุผลที่เลือกดูเพราะติดตามรายการที่ชอบมากที่สุด

1.2.4 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์

ส่วนใหญ่เลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศเพราะเห็นตัวอย่างแล้วชอบ โดยชมภาพยนตร์ประเภทน่ากลัวเช่นหนังผี มากที่สุด ประเภทลึกลับสอบสวนและตลกขบขันเป็นอันดับรองลงมา

1.2.5 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อวิดีโอ

กลุ่มตัวอย่างที่เลือกชมวิดีโอเพราะสามารถเลือกที่ชอบจริงมาชมได้ โดยเลือกชมวิดีโอประเภทน่ากลัว เช่นหนังผีมากที่สุด รองลงมาคือประเภทลึกลับสอบสวน และประเภทตลกขบขัน การ์ตูน ตามลำดับ

1.2.6 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ เดลินิวส์ ข่าวสด และสยามกีฬา ส่วนหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์มีผู้อ่านเพียง 80 คน ในจำนวนนี้อ่านฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจและผู้จัดการรายสัปดาห์ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อย ประมาณ 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยการซื้ออ่านเอง และใช้เวลาในการอ่านประมาณ 31-60 นาที ในช่วงเย็นประมาณ 17.00-21.00 น. โดยซื้ออ่านเอง ทั้งนี้จะเลือกอ่านเพียงบางส่วนเท่านั้น ส่วนใหญ่อ่านกับเพื่อน

จุดเด่นของหนังสือพิมพ์ที่ทำให้เลือกเปิดรับคือ ภาพประกอบข่าวของหนังสือพิมพ์มีความน่าสนใจเป็นอันดับแรก รองลงไปคือชื่อหามาอ่านง่าย

ในส่วนขงเนื้อหาหรือคอลัมน์ต่างๆ ในหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหน้าหน้าที่ฟ้ามากที่สุด รองลงมาคือ หน้าบันเทิงและข่าวหน้าหนึ่งตามลำดับ

1.2.7 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อนิยายสาร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อนิยายสารสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในเวลาเย็น 17.00-21.00 น. โดยอ่านนิยายสารกับเพื่อนมากที่สุด โดยชอบอ่านนิยายสารประเภทกีฬามากที่สุด รองลงมาคือ ดารา บันเทิง และสารคดีตามลำดับ ส่วนคอลัมน์ที่นิยมอ่าน คือคอลัมน์เกี่ยวกับท่องเที่ยว สารคดี รองลงมาคือ บันเทิง และสังคมสุขดิบ ตามลำดับ

1.3 การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องทำให้รู้ข่าวสารบ้านเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ ทำให้ได้ความรู้รอบตัว ทำให้เป็นคนทันสมัย และได้รับประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องช่วยทำให้เวลาหมดไปน้อยที่สุด

ในจำนวนนี้ เพศหญิงได้รับประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าเพศชาย กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีลงไป ได้รับประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าช่วงอายุอื่น ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอื่นๆ และผู้ที่ไม่เคยทำงานเลยได้รับประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่า ผู้ที่เคยทำงานแล้วแต่ลาออก และมากกว่าผู้ที่มิงานทำ

1.4 ความต้องการในเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา ภาพประกอบ และการจัดหน้าของสื่อสิ่งพิมพ์

เนื้อหาสาระ

1. เรื่องเกี่ยวกับคนหนุ่มสาว หรือการศึกษาพิเศษ
2. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ / สมัครงาน
3. รถยนต์ รถจักรยานยนต์ การแข่งรถ
4. ข่าวอาชญากรรม / บันเทิง
5. ท่องเที่ยว
6. นวนิยาย

การใช้ภาษา

1. ใช้ภาษาง่าย ประโยคสั้นๆ
2. มีการอธิบายศัพท์
3. เขียนข่าวแบบสรุปย่อ

การจัดหน้า

1. จัดให้ข่าวแต่ละข่าวจบภายในหนึ่งหน้าโดยไม่ต้องมีการต่อหน้าอื่น
2. จัดทำเป็นคอลัมน์เดี่ยวหรือ 2 คอลัมน์
3. ใช้ตัวหนังสือตัวใหญ่

ภาพประกอบ

1. ภาพทุกภาพต้องสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
2. มีภาพประกอบทุกเนื้อหาพร้อมการบรรยายภาพ
3. ภาพสี
4. ภาพต้องมีความคมชัด

1.5 ระดับการรับรู้เรื่องความน่าเชื่อถือ ความสะดวกในการใช้งาน ความง่ายต่อการทำความเข้าใจและความน่าสนใจติดตามจากสื่อมวลชนแต่ละประเภท

ความน่าเชื่อถือ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ค่าระดับความเชื่อถือแก่โทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปคือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิดีโอ และนิตยสาร

ความสะดวกในการใช้งาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับความสะดวกจากการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงไปคือ หนังสือพิมพ์ วิดีโอ ภาพยนตร์ และนิตยสาร ตามลำดับ

ความง่ายต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาที่น่าสนใจ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระที่หนังสือพิมพ์และนิตยสารนำเสนอได้ง่ายที่สุด

ความน่าสนใจติดตาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการรับรู้ว่าการนำเสนอเนื้อหาของโทรทัศน์มีความน่าสนใจติดตามมากที่สุด รองลงไปคือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิดีโอ และนิตยสารตามลำดับ

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน 1 พื้นฐานส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้คนหนุ่มสาวมีการรับรู้ในเรื่องความน่าเชื่อถือ ความสะดวกในการใช้งาน ความเข้าใจ และความน่าสนใจติดตามจากสื่อมวลชนแต่ละประเภทแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระยะเวลาที่เริ่มเป็นหนุ่มสาว ประวัติการทำงาน ระดับการศึกษาต่างกัน จะมีระดับการรับรู้เรื่องความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1)

กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ และความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีระดับการรับรู้เรื่องความน่าเชื่อถือแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1)

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระยะเวลาที่เริ่มหนุ่มสาว ประวัติการทำงาน ความสามารถในการอ่านต่างกันจะมีการรับรู้เรื่องความสะดวกไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1)

กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาต่างกัน จะมีการรับรู้เรื่องความสะดวกในการใช้งานแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1)

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระยะเวลาที่เริ่มหนุ่มสาว ประวัติการทำงานต่างกัน จะมีการรับรู้เรื่องความเข้าใจไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1)

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุและความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีการรับรู้เรื่องความเข้าใจแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1)

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระยะเวลาที่เริ่มหนุ่มสาว และประวัติการทำงานต่างกัน จะมีการรับรู้เรื่องความน่าสนใจติดตามสื่อต่างๆไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1)

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา ความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีการรับรู้เรื่องความน่าติดตามแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1) จากการทดสอบพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามีการรับรู้เรื่องความน่าสนใจติดตามแตกต่างจากผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการรับรู้เรื่องความน่าสนใจติดตามแตกต่างจากผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สมมติฐาน 2 พื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกันทำให้คนหนุ่มมีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกัน

2.1 ผู้ที่มีเพศ อายุ ประวัติการทำงานแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2)

ผู้ที่มีระยะเวลาเมื่อเริ่มเป็นหนุ่ม ระดับการศึกษาและความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2) เมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า ผู้ที่เริ่มเป็นหนุ่มในวัยเด็กจะมีความถี่ในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างจากผู้เริ่มเป็นหนุ่มในวัยผู้ใหญ่ ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีความถี่ในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างจากผู้มีการศึกษาระดับอนุปริญา และปริญาตรี

ผู้ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประวัติการทำงานต่างกัน จะมีการใช้เวลาในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2)

ผู้ที่มีระยะเวลาเมื่อเริ่มเป็นหนุ่ม และความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีการใช้เวลาในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2) แต่เมื่อทำการทดสอบรายคู่เพื่อดูค่าเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ไม่พบว่ามีคู่ใดแตกต่างกัน

ผู้ที่มีเพศ อายุ ระยะเวลาเมื่อเริ่มหนุ่มแตกต่างกัน จะมีการอ่านคอลัมน์ต่างๆ ในหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2)

ผู้ที่มีการศึกษา ประวัติการทำงาน และความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีการอ่านคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2) เมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะอ่านคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์แตกต่างจากผู้มีการศึกษาระดับปริญาตรี ผู้ที่ไม่เคยทำงานเลยจะอ่านคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์แตกต่างจากผู้เคยทำงานแล้วแต่ลาออก

2.2 ผู้ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน จะมีความถี่การเปิดรับสื่อนิตยสารไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2)

ผู้ที่มีระยะเวลาที่เริ่มเป็นหนุ่ม และประวัติการทำงานที่ต่างกัน จะมีความถี่การเปิดรับสื่อนิตยสารที่แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2) เมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า ผู้ที่

ไม่เคยทำงานเลยจะมีความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุแตกต่างจากผู้ที่เคยทำงานแล้วแต่ลาออก และผู้ที่เคยทำงานแล้วแต่ลาออกมีความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุแตกต่างจากผู้ปัจจุบันมีงานทำ

ผู้ที่มีเพศ อายุ ระยะเวลาเมื่อเริ่มเป็นหูหนวก ระดับการศึกษา ประวัติการทำงานและความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อวิทยุไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2)

ผู้ที่มีเพศ อายุ ประวัติการทำงาน และความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีการอ่านคอลัมน์ในนิตยสารต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2) เมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่าผู้ที่ไม่เคยทำงานเลยมีการอ่านคอลัมน์ในนิตยสารแตกต่างจากผู้ที่เคยทำแล้วแต่ลาออก

ผู้ที่มีระยะเวลาเมื่อเริ่มเป็นหูหนวก การศึกษาแตกต่างกันจะมีการอ่านคอลัมน์ต่าง ๆ ในนิตยสารไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2)

สมมติฐาน 3 พื้นฐานส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้คนหูหนวกมีการใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกัน

ผู้ที่มีเพศ อายุ และระยะเวลาเมื่อเริ่มเป็นหูหนวกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3)

ผู้ที่มีระดับการศึกษา ประวัติการทำงานและความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3) เมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างจากผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ที่มีประวัติการทำงานต่างกัน เมื่อทำการทดสอบรายคู่แล้วไม่พบว่ามีคู่ใดแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถนำผลที่ได้มาอภิปรายได้ดังนี้

การสื่อสารในชีวิตประจำวัน คนปกติสามารถใช้ช่องทางการสื่อสารผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 อันได้แก่ การได้ยิน การมองเห็น การสัมผัส การได้กลิ่น และการร่ำรส ซึ่งถ้าผู้รับสารมีความบกพร่องทางด้านประสาทสัมผัสแม้เพียงด้านใดด้านหนึ่งย่อมทำให้ประสิทธิภาพในการสื่อสารถูกจำกัดไปไปด้วย ซึ่งจัดว่าเป็นอุปสรรคของการสื่อสารประการหนึ่ง

คนหูหนวกเป็นผู้ที่มีข้อจำกัดในการสื่อสารจากการสูญเสียประสาทสัมผัสทางการได้ยิน ดังนั้น คนกลุ่มนี้จึงมีการรับรู้ที่จำกัด จรรยาพร ธรณินทร์ กล่าวว่า ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมักจะขาดโอกาสในการรับรู้ ทำให้มีจุดอ่อนต่อการเรียนรู้ การพัฒนาความคิดในด้านนามธรรม ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับประสาทสัมผัส กล่าวคือ บุคคลจะทำการเรียนรู้จากการได้ยิน 80 เปอร์เซ็นต์ จากการเห็น 13 เปอร์เซ็นต์ และจากประสาทสัมผัสอื่นๆ 7 เปอร์เซ็นต์ คนหูหนวกจึงเสียเปรียบในด้านความคิด จินตนาการ ความรู้สึก ความมีเหตุผล ทำให้การเรียนรู้จากการได้ยิน 80 เปอร์เซ็นต์ นี้ด้อยกว่าปกติ และขาดความคิดด้านนามธรรม (จรรยาพร ธรณินทร์, 2526)

ในการสื่อสารของคนหูหนวกจึงเป็นการสื่อสารโดยใช้อวัจนภาษา ใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เป็นส่วนประกอบในการสื่อสาร การนำเสนอเนื้อหาสาระของสื่อมวลชนที่มีทั้งภาพและคำบรรยายจึงสามารถอำนวยความสะดวกต่อการรับรู้และการทำความเข้าใจได้ดีกว่ารูปแบบอื่น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น พื้นฐานส่วนบุคคลในเรื่องการศึกษา ความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาไทย ที่มีผลทำให้คนหูหนวกมีการใช้สื่อที่แตกต่างกันไป

ในการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของคนหูหนวก พบว่าประชากรส่วนใหญ่ไม่ว่าจะมีพื้นฐานทางประชากรลักษณะใด จะมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำมากที่สุดโดยใช้เวลาในการดูมากกว่า 1 ชั่วโมง รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ ส่วนนิตยสาร ภาพยนตร์ และวิดีโอ มีการเปิดรับนานๆ ครั้ง

ปรมะ สตะเวทิน กล่าวว่า สื่อที่ดี คือ สื่อที่สามารถเพิ่มประสิทธิผลของการสื่อสารได้ โดยเน้นที่ความสามารถของสื่อในการนำสารไปสู่ประสาทในการรู้สึก (Sense mechanisms)

ของผู้รับสารจากการเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น และการลิ้มรส โทรศัพท์จึงเป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการรับรู้ของคนหูหนวกได้ดีกว่าสื่ออื่น เพราะมีภาพเคลื่อนไหวที่ทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ยินเสียงก็ตาม นอกจากนี้ ยูบล เบ็ญจรงค์กิจ กล่าวว่่า สื่อโทรศัพท์จัดว่่าเป็นสื่อที่ใ้ความพยายามน้อย (Low effort) และทักษะต่ำ (Low skills) ดังนั้นคนหูหนวกจัดว่่าเป็นกลุ่มที่มีทักษะในการอ่านน้อย จึงอาศัยเครื่องรับโทรศัพท์เป็นเครื่องช่วยใ้ชีวิตประจำวันรื่นรมย์และน่าสนใจมากขึ้น

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าคนหูหนวกดูโทรศัพท์ช่อง 7 มากที่สุด รองลงมาคือช่อง 3 และช่อง 5 ส่วนช่อง 11 ซึ่งเป็นช่องที่มีภาษามือมีการเปิดรับน้อยที่สุด จึงเห็นได้ว่า ในการใ้สื่อของคนหูหนวกเป็นการเลือกใ้ตามความพึงพอใจของตน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใ้สื่อเพื่อ ความพึงพอใจ (The Uses and Gratifications) การใ้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจของมนุษย์เป็นแนวความคิดที่มีผู้รับสารเป็นตัวกำหนดว่่า ตนต้องการอะไร สื่ออะไร และสารอะไร จึงจะสนองความพึงพอใจของตนได้ เป็นการเน้นความสำคัญของผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร ผู้รับสารไม่ได้เป็นเพียงผู้รับเอาอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น หากแต่จะเลือกใ้สื่อและรับสารที่สามารถตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของตน แนวคิดนี้เป็นแนวคิดหนึ่งทางด้านการสื่อสารในแง่ที่ผู้รับสาร คือตัวจักรที่จจะตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเป็นหลัก (ยูบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528)

ส่วนภาพยนตร์และวิดีโอ นั้น เป็นสื่อที่คนหูหนวกส่วนใหญ่ยอมรับและใ้ในเรื่องของการแสวงหาเพื่อความบันเทิง โดยเลือกชมวิดีโอเฉพาะเรื่องที่ชอบโดยใ้เวลาในการดูมากกว่า 1 ชั่วโมง ซึ่งเป็นเวลาปกติที่สามารถนำเสนอภาพยนตร์ได้จนจบเรื่อง เน้นเนื้อหาประเภทตื่นเต้นเช่นหนังผี ซึ่งมีภาพเคลื่อนไหวเห็นการแสดงออกที่ชัดเจนมากกว่าเนื้อหาที่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยบทเจรจาที่ประชากรคนหูหนวกไม่สามารถได้ยิน (วรารวรรณ คงคล้าย, 92) โดยเลือกชมประเภทลึกลับสอบสวน และตลกขบขันกับการ์ตูนเป็นอันดับรองลงมา

ภาพยนตร์ คนหูหนวกนิยมชมภาพยนตร์ต่างประเทศเพราะมีคำบรรยายที่ส่วนล่างของจอภาพทำให้เข้าใจในเนื้อหาได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่่าสื่อภาพยนตร์และวิดีโอเป็นสิ่งที่ มีภาพเคลื่อนไหวสามารถดึงดูดความสนใจได้ดี แต่ก็เป็นสื่อที่ต้อใ้ความพยายามที่จะไปใ้ถึงโรงภาพยนตร์หรือร้านเช่าวิดีโอ หากเปรียบเทียบในแง่ของความบันเทิงที่ได้แล้ว การเปิดชมรายการโทรศัพท์จะใ้ได้รับความสะดวกสบายกว่า

คนหนุ่มสาวที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกัน โดยพบว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจะได้รับประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับรองลงไป Comstock และคณะ (1978) กล่าวว่า การเลือกเปิดรับสื่อและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กัน ในทางบวกกับการเปิดรับข่าวและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน และมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดรับเนื้อหาบันเทิงจากสื่อ Link และ Hopf (1946) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้รับสารในขณะที่ยังคงมีอเมริกันเพิ่งเริ่มมีการใช้วิทยุและโทรทัศน์ อย่างไรก็ตามพบว่า ผู้รับสารที่มีการศึกษาสูงจะใช้เวลาในการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ กล่าวว่า พฤติกรรมการเปิดรับสารลักษณะนี้สามารถอธิบายได้ด้วยการจัดสรรเวลาในชีวิตประจำวันของผู้รับสาร บุคคลที่มีการศึกษาสูงมักต้องถูกจัดแบบแผนของการทำงานที่แตกต่างไปจากผู้ที่มีการศึกษาน้อย

ในงานวิจัยนี้ยังพบว่า คนหนุ่มสาวที่มีประวัติการทำงานและมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกัน ในเรื่องทำให้รู้ข่าวสารบ้านเมืองมากที่สุด ผู้ที่ไม่เคยทำงานเลยใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าผู้ที่เคยทำงานแล้วแต่ลาออก และมากกว่าคนหนุ่มสาวที่ปัจจุบันมีงานทำอยู่ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ที่ไม่เคยทำงานเลยส่วนใหญ่อยู่ในวัยกำลังศึกษา ทำให้มีเวลาในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มากกว่าคนที่ทำงานแล้วซึ่งอาจจะมีการกิจที่ต้องดูแลครอบครัวหรือทำงานหาเลี้ยงชีพ นอกจากนี้ผู้ที่อยู่ในวัยกำลังศึกษาจัดว่าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาไทยได้ดีในระดับหนึ่ง เพราะโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษามีการสอนอ่านสอนเขียนอยู่ในหลักสูตรอยู่แล้ว ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ากลุ่มคนเหล่านี้จัดเป็นกลุ่มที่มีทักษะในการสื่อสารสูง คือมีความสามารถในการอ่านสูงกว่า ดังนั้นจึงสามารถใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์สูงไปด้วย ดังที่ปรมะ สตะเวทิน กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพของการสื่อสารจะมีมากที่สุดก็ต่อเมื่อองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารอยู่ในสภาพที่จะให้ประสิทธิภาพสูงสุด และทักษะในการสื่อสารเกี่ยวกับการเข้ารหัสและถอดรหัสจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มหรือลดประสิทธิภาพในการสื่อสาร

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่มีความต้องการให้สื่อสิ่งพิมพ์ มีการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้ภาษาที่ง่าย ทำเป็นประโยคสั้นๆ หลีกเลี่ยงการใช้สำนวน มีการอธิบายศัพท์มีภาพประกอบที่สื่อความหมายได้ชัดเจน แต่ละข่าวแต่ละเนื้อหาให้จบภายในหน้าเดียว ทำ

เป็นคอลัมน์เดียว ใช้ตัวหนังสือตัวใหญ่ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าคนหูหนวกมีข้อจำกัดในเรื่องการสื่อสาร การที่ใช้ภาษาที่ง่ายๆ ตัวหนังสือตัวโตๆ มีภาพประกอบที่ชัดเจน และจัดหน้าให้อ่านง่ายสบายตา จะทำให้คนหูหนวกสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งที่สื่อสิ่งพิมพ์นำเสนอได้ง่ายขึ้น ดังเช่น จุลสารสายใยโลกเจียบที่สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยได้จัดทำขึ้น พบว่าในแต่ละหน้ามีการอธิบายคำศัพท์ประกอบด้วย เช่น อภิปราย = พูดชี้แจง แสดงความคิดเห็น ความเครียด = อาการที่สมองไม่ได้ผ่อนคลายเพราะเรื่องงานมากเกินไป กระชับ = แน่น แนบแน่น แนบสนิท เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์คุณจันทร์ดา ผู้จัดทำจุลสารสายใยโลกเจียบทำให้ทราบว่า เนื้อหาที่บรรจุอยู่ในจุลสารฉบับนี้ มีการใช้ภาษาเขียนเหมือนการผลิตหนังสือเพื่อให้คนปกติทั่วไปอ่าน แต่จะเพิ่มคำอธิบายศัพท์และมีภาพถ่ายและภาพภาษามือประกอบเพื่อช่วยให้ผู้อ่านที่เป็นคนหูหนวกได้เข้าใจง่ายขึ้น

นอกจากนี้ จากการศึกษาวิจัย พบว่า คนหูหนวกต้องการให้สื่อสิ่งพิมพ์มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคนหูหนวก เทคโนโลยีทันสมัย และข่าวสารงานมากขึ้น จากความต้องการเหล่านี้พบว่ามีความสอดคล้องกับสิ่งที่นำเสนอในจุลสารสายใยโลกเจียบ ที่นำเสนอเนื้อหาพบว่าเกี่ยวกับคนหูหนวกและข่าวสารงานเป็นส่วนใหญ่

ความต้องการในเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์พบว่ามีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ของคนหูหนวก สิ่งที่คนหูหนวกต้องการไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาใดๆ เกี่ยวกับคนหูหนวก เทคโนโลยี ข่าวสารที่เป็นประโยชน์อื่น ๆ รวมถึง องค์ประกอบของการจัดหน้า จัดเป็นปัจจัยของสารที่มีส่วนกำหนดประสิทธิผลของการสื่อสาร

การใช้ภาษาจัดว่าเป็นรหัสสาร (Message code) ที่มีความสำคัญ เพราะถ้ามีการใช้ภาษาที่ง่าย จะผู้รับสารสามารถเข้าใจในสิ่งที่สื่อนำเสนอได้ง่ายขึ้น ส่วนเนื้อหาของสารในด้านต่างๆ จัดเป็นเนื้อหาสาร (Message content) ต้องนำเสนอได้ตรงกับความต้องการของผู้รับสารที่มีความแตกต่างกันไป

ดังที่ Katz และคณะ (1974) อธิบายไว้ว่า ภาวะของสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน ก่อให้มนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันไป ความต้องการที่แตกต่างกันนี้ ทำให้คนแต่ละคนคาด

คะเนว่าสื่อแต่ละประเภทจะสนองความพึงพอใจได้แตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันจะแตกต่างกันไปขั้นสุดท้ายคือ ความพอใจที่ได้รับจากสื่อ ซึ่งจากแนวคิดนี้ทำให้เห็นความสอดคล้องของความต้องการในเนื้อหาสาระกับการใช้ประโยชน์เพื่อตอบสนองความพอใจของคนหูหนวกได้อย่างชัดเจน

คนหูหนวกที่มีระยะเวลาเมื่อเริ่มเป็นหูหนวก ระดับการศึกษา และความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน จะมีปริมาณการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกัน ผู้ที่มีเริ่มเป็นหูหนวกในวัยต่างๆ กัน เช่นเป็นตั้งแต่กำเนิด หรือเป็นในภายหลังจะมีความสัมพันธ์กัน โดยผู้ที่หูหนวกมาตั้งแต่กำเนิดหรือกล่าวได้ว่าหูหนวกก่อนมีภาษาพูด (Prelingual deafness) คือ มีหูเสียตั้งแต่แรกคลอดหรือเสียในระยะเวลาหนึ่งก่อนพูด ส่วนผู้ที่เป็นหูหนวกในภายหลัง หรือหูหนวกหลังจากที่พูดได้แล้ว (Postlingual deafness) คือ เคยพูดได้ มีภาษาติดต่อกับคนอื่นได้ แล้วเกิดหูหนวกด้วยสาเหตุต่างๆ เช่นการเจ็บไข้หรืออุบัติเหตุ เป็นต้น ผู้ที่เป็นหูหนวกในกรณีหลัง อาจจะพัฒนาภาษาได้เร็วและดีกว่าผู้ที่เป็นหูหนวกจากสาเหตุประการแรกเพราะอย่างน้อยเคยได้ยินและเคยมีภาษาใช้มาก่อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของตัวเด็กหรือผู้ที่เป็นหูหนวก และความพร้อมของผู้ปกครองด้วย การส่งเด็กที่หูหนวกเข้าเรียนในโรงเรียนสอนคนหูหนวกจะทำให้เด็กมีการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมได้อย่างถูกต้อง

อาจารย์จิราภรณ์ กมลคนธ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนเศรษฐเสถียรให้สัมภาษณ์ไว้ว่า คนหูหนวกคือคนพิการที่สามารถใช้ทักษะทุกอย่างได้หมดยกเว้นหู ดังนั้นการมองเห็นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ การเรียนรู้ทุกอย่างของคนหูหนวกจึงต้องอาศัยการใช้สายตาในการสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรม โรงเรียนเศรษฐเสถียรเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของผู้ปกครองเด็กหูหนวกเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการพัฒนาทักษะในด้านการสื่อสารของเด็กหูหนวกจะอาศัยเรียนแต่ที่โรงเรียนเพียงอย่างเดียวไม่ได้ เพราะถ้าเด็กกลับไปบ้าน ทำการบ้านแล้วพบว่าไม่เข้าใจก็ไม่สามารถสื่อสารกับคนที่บ้านได้ถ้าไม่มีใครใช้ภาษามือด้วย เด็กหูหนวกจะรู้สึกเหงา ว่าเหว เหมือนถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว การมีบุคคลในบ้านสามารถใช้ภาษามือสื่อสารกับเด็กหูหนวกได้จะทำให้เด็กมีการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้รวดเร็วขึ้นและมีความใกล้เคียงกับเด็กปกติ

ดังนั้น การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์และระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ของคนหูหนวกจึงมีความสัมพันธ์กับทั้งสามปัจจัยที่กล่าวมา

โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุดรองลงไปคือ เดลินิวส์ ชาวสดและสยามกีฬา ในการเปิดรับได้พิจารณาจุดเด่นในเรื่องภาพประกอบข่าวที่มีความดึงดูดใจ และพิจารณาจากความสะดวกในการซื้อหา

การที่คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ ชาวสด เป็นเพราะลักษณะรูปเล่ม การจัดหน้า และภาพประกอบในหน้าแรกเป็นที่ดึงดูดใจ มีการพาดหัวข่าวตัวใหญ่ มีรูปและสีสดดึงดูดใจ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ทั้งสามฉบับดังกล่าวยังมีคอลัมน์หรือหน้ากีฬาแยกส่วนเฉพาะและมีเรื่องราวเกี่ยวกับดารานักร้อง ซึ่งตรงกับความสนใจของพวกเขา ดังนั้นการอ่านหนังสือพิมพ์เพียง ฉบับเดียว นอกจากจะทำให้รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่ไหนแล้ว เขายังได้อ่านข่าวกีฬาและข่าวบันเทิงที่ตัวเองชอบอีกด้วย ส่วนผู้ที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์สยามกีฬาคอนกลุ่มนี้จะมุ่งเน้นเนื้อหาสาระที่ตนเองต้องการรู้โดยเฉพาะเรื่องกีฬาเพียงอย่างเดียว ส่วนข่าวสารบ้านเมืองหรือความบันเทิงของคนกลุ่มนี้อาจจะแสวงหาจากสื่อหรือที่อื่น ๆ ได้

นอกจากนี้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ของคนหนุ่มสาว ส่วนใหญ่จะไม่อ่านหนังสือพิมพ์โดยลำพัง แต่จะอ่านกับเพื่อน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อพบว่าส่วนใดไม่เข้าใจ จะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอธิบายความหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่จะไม่อยู่โดยลำพัง จะต้องมีเพื่อน หรือคนใกล้ชิดที่อยู่รอบข้างเพื่อช่วยในการสื่อสารกับตนเองหรือบุคคลปกติผู้อื่น

จากการวิจัย พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเป็นส่วนน้อยที่อ่านหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทวิเคราะห์ข่าว มีการใช้คำศัพท์ที่ซับซ้อนเกินกว่าการเข้าใจความหมาย ซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์รายวันอย่างเช่นไทยรัฐหรือเดลินิวส์ที่เป็นหนังสือประเภทประชาชนนิยม มีการใช้ภาพประกอบที่แสดงให้เห็นถึงเรื่องที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน โดยไม่ต้องตีความหมาย ประกอบกับภาษาที่ใช้ก็มีความง่ายต่อการทำความเข้าใจมากกว่า และมีเรื่องราวที่ตรงกับความต้องการของเขาจึงทำให้คนหนุ่มสาวเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันมากกว่าหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์

ชาร์ล แอตคิน (Charles Atkin, 1973) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกรับข่าวสารใดจากสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับการคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างรางวัลตอบแทน (reward value) กับการลง

ทุนลงแรง (Expenditures) และพันธะผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่จะได้รับสูงกว่าการลงทุนลงแรง หรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้และทำความเข้าใจแล้ว บุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น (Information seeking) จากแนวคิดดังกล่าวจึงอธิบายได้ว่า คนหนุ่มสาวเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด และสยามกีฬา เพราะไม่ต้องใช้ความพยายามในการลงทุนลงแรงเพื่อที่จะทำให้ได้อ่านหนังสือพิมพ์เหล่านี้ ประกอบกับไม่ต้องใช้ทักษะทางภาษามากนัก ในการที่จะทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่สื่อนำเสนอ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังเป็นสิ่งสามารถอ่านได้ทุกที่ทุกเวลา คนหนุ่มสาวจึงนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ดังกล่าวเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ในงานวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยคนหนุ่มสาวมีการอ่านหนังสือพิมพ์ ค่อนข้างบ่อย ประมาณ 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยซื้ออ่านเองและใช้เวลาในการอ่าน ประมาณ 31-60 นาที ซึ่งการใช้เวลาในการอ่านดังกล่าว หากเป็นคนปกติสามารถอ่านได้ค่อนข้างเร็วหรือเกือบทั้งหมด แต่คนหนุ่มสาวเป็นผู้ที่มีทักษะในการอ่านต่ำกว่าคนปกติ การใช้เวลาในการอ่านดังกล่าว จึงจะอ่านได้เพียงบางส่วน โดยเลือกเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจเท่านั้น

ในการอ่านหนังสือพิมพ์ คนหนุ่มสาวนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเย็นเวลาประมาณ 17.00-21.00 น. เพราะช่วงเวลานี้คนส่วนใหญ่จะเสร็จสิ้นภารกิจประจำวันในเรื่องการเรียนและการทำงาน ทำให้มีเวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเต็มที่

ผู้ที่มีระดับการศึกษา ประวัติการทำงาน และความสามารถในการอ่านต่างกันมีการอ่านคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน และส่วนใหญ่อ่านหน้ากีฬามากที่สุด รองลงมาคือหน้าบ้านบันเทิง และหน้าหนึ่ง

คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่สนใจกีฬาเพราะเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดได้ดีและง่ายที่สุด นอกจากนี้ประกอบกับภาพข่าวกีฬาที่ในหนังสือพิมพ์สามารถแสดงออกถึงการกระทำ หรือ (Action) ได้อย่างชัดเจนเพียงแต่ดูรูปก็เกิดความเข้าใจง่าย

ส่วนการเปิดรับหน้าบันเทิง เรื่องดารา ติดตามเพราะความนิยมชมชอบในดาราซึ่งเป็นผลจากการดูภาพยนตร์หรือดูละคร มีการนำแบบอย่างเรื่องการแต่งกาย แฟชั่นจากดาราที่พวกเขาชื่นชอบด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่บลูเมอร์ (Jay G. Blumer, 1985:50) ได้จำแนกชุดตัว

แปรความพึงพอใจออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ความเพลิดเพลิน (Diversion) ซึ่งออกมาในรูปของการใช้สื่อเพื่อหลบหนีปัญหา เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำ และเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ มนุษย์สัมพันธ์ (Personal Relation) ใช้สื่อเพื่อให้มีเรื่องราวไปพูดคุยกับผู้อื่นหรือเพื่อให้มีโอกาสได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกับคนในครอบครัว เอกลักษณ์ของปัจเจกบุคคล (Personal Identity) ได้แก่ การอ้างอิงบุคคล (Personal Reference) การค้นหาความจริง (Reality Exploration) และเพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นแรงเสริมย้ำความเชื่อของตน และการติดตามข่าวสาร (Surveillance)

ส่วนข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ เป็นสิ่งที่พบเห็นเป็นอันดับแรก ในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์จึงให้ความสำคัญกับหน้านี้เป็นอย่างยิ่ง คนที่ตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งอาจพิจารณาจากการพาดหัวข่าว และภาพที่ปรากฏในหน้าแรก นอกจากนี้ ผู้ที่มีเวลาในการอ่านน้อยเพียงแต่อ่านพาดหัวข่าวหรือดูภาพประกอบที่ปรากฏในหน้าหนึ่งก็ทำให้ทราบมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง คนหนุ่มสาวก็เช่นเดียวกัน หน้าหนึ่งเป็นหน้าที่มีภาพประกอบที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาข้างในซึ่งมีตัวหนังสือมากกว่ารูปภาพ จึงต้องใช้เวลามากในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับนิตยสารสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆ เช่น โทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์แล้วพบว่า คนหนุ่มสาวจะมีการเปิดรับนิตยสารในระดับที่น้อยกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะนิตยสารเป็นสื่อที่มีราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์ ถ้อยคำสำนวนที่ใช้ค่อนข้างมีระเบียบแบบแผนต้องใช้เวลาในการมาก ในการอ่านนิตยสารส่วนใหญ่ คนหนุ่มสาวจะดูรูปและคำบรรยายสั้นๆมากกว่า

คนหนุ่มสาวจะเลือกอ่านนิตยสารเกี่ยวกับกีฬามากที่สุด รองลงไปคือนิตยสารเกี่ยวกับดาราบันเทิง โดยนิตยสารทั้งสองประเภทจัดได้ว่าเป็นนิตยสารเพื่อผู้อ่านทั่วไป (General Magazines) ที่เน้นมุ่งเน้นเร้าอารมณ์และให้ความรู้สึกกับผู้อ่านในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นิตยสารกีฬาที่คนหนุ่มสาวนิยมอ่าน เช่น สตาร์ ช็อคเกอร์ ส่วนนิตยสารบันเทิงที่ชอบอ่าน เช่น ดาราภาพยนตร์ หรือทีวีพูล เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับประเภทของนิตยสารที่คนหนุ่มสาวนิยมอ่าน สังเกตเห็นได้ว่า ถ้าคนหนุ่มสาวจะเลือกนิตยสารมาอ่านสักหนึ่งฉบับ เขาจะเลือกซื้อหาเฉพาะเรื่องที่ตรงกับความ

ต้องการของเขา ซึ่งมีลักษณะเป็นนิยายสารที่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น เรื่องเกี่ยวกับกีฬา หรือ ดารา บันเทิง

ทั้งนี้ จากการสำรวจความนิยมในการอ่านคอลัมน์ต่างๆในนิยายสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านคอลัมน์เกี่ยวกับท่องเที่ยว สารคดีมากที่สุด รองลงมาคือ บันเทิง และ ข่าวสังคมชุมชน การที่คนหนุ่มใหญ่นิยมอ่านคอลัมน์ท่องเที่ยว สารคดี เป็นเพราะว่า คนหนุ่มใหญ่เป็นคนที่อยากจะรู้ว่าที่ไหนมีอะไร เพราะพวกเขามีโอกาสไปยังสถานที่ต่างๆ น้อยมาก การที่ได้ดูภาพประกอบในนิยายสารเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว สามารถทำให้เกิดจินตนาการและสามารถนำมาใช้เป็นหัวข้อสนทนากับเพื่อนหรือคนรอบข้างได้

ส่วนคอลัมน์บันเทิง ที่มีความนิยมอ่านเป็นอันดับรองลงมา เป็นเพราะว่า ถ้าคนหนุ่มใหญ่ต้องการทราบเรื่องราวเกี่ยวกับดารา หรือนักร้องที่เขาชื่นชอบ เขาจะได้ข้อมูลจากการอ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งมีความไวของข่าวมากกว่า หรืออ่านได้จากนิยายสารที่เกี่ยวกับดาราโดยเฉพาะ ส่วนคอลัมน์ข่าวสังคม ชุมชน คนปกติเมื่อพูดถึงข่าวสังคมชุมชนจะนึกถึงข่าวเกี่ยวกับนักการเมือง วงการไฮโซ ต่างๆ แต่สำหรับคนหนุ่มใหญ่จะเป็นข่าวสังคม ชุมชนเกี่ยวกับดารา หรือนักร้องที่เขาชื่นชอบ

ผู้ที่มีเพศ อายุ ประวัติการทำงาน และความสามารถในการอ่านต่างกัน จะมีการอ่านคอลัมน์ในนิยายสารแตกต่างกัน เพศหญิงจะอ่านคอลัมน์ต่างๆในนิยายสารมากกว่าเพศชาย อ่านหน้าบันเทิงมากที่สุด ส่วนเพศชายจะอ่านหน้าท่องเที่ยว สารคดี อธิบายได้ว่าเพศหญิงส่วนใหญ่ มีเวลาในการอ่านหนังสือหรือดูโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงมากกว่าผู้ชาย เพราะผู้ชายส่วนใหญ่อาจจะมีเวลาเปิดรับสื่อ น้อยกว่าเพราะหน้าที่การงานหรือความรับผิดชอบต่อครอบครัว และอาจมีช่องทางได้รับความบันเทิงจากสิ่งอื่นๆที่ไม่ใช่สื่อมวลชน ในการเปิดรับสื่อจึงเน้นเรื่องการท่องเที่ยวและสารคดีมากกว่าเพศหญิง

ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีลงไป อ่านคอลัมน์ในนิยายสารมากกว่าช่วงอายุอื่นๆ โดยอ่านหน้าบันเทิงมากที่สุด ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าแต่ละช่วงวัยต่างก็มีโอกาสในการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน โดยผู้ที่อยู่ในวัยต่ำกว่า 20 ปีลงไปกำลังอยู่ในวัยที่กำลังศึกษา ทำให้มีเวลาในการอ่านนิยายสาร เพื่อความบันเทิง มากกว่าช่วงวัยอื่นๆ สำหรับกรณีของผู้ที่มีประวัติการทำงานว่าไม่เคยทำงานเลย

ก็เช่นกันส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่อยู่ในวัยเรียนทำให้มีเวลาในการอ่านนิตยสารมากกว่าคนที่มั่งงานทำ

การวิจัยครั้งนี้ทำให้พบว่า การที่คนหนุ่มสาวมีการพึ่งพาสื่อในลักษณะต่างๆกันนั้น ไม่ได้เป็นเพราะข้อจำกัดในการรับรู้ หรือข้อจำกัดในการสื่อสารของตนเอง แต่เป็นการเลือกใช้และพึ่งพาสื่อตามความต้องการและความพึงพอใจของตนเอง ดังเห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่าคนหนุ่มสาวเรื่องราวเกี่ยวกับบันเทิง ชอบดูโทรทัศน์ ทั้งๆที่ไม่ได้ยินเสียง มากกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร และถึงแม้ว่าช่อง 11 มีรายการข่าวที่มีล่ามภาษามือ แต่ก็ไม่เป็นที่นิยม ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เสรีภาพและความหลากหลายของสื่อ จึงทำให้เขาได้รับข่าวสารความรู้จากแหล่งอื่นๆ เช่น เพื่อน ครอบครัว โรงเรียน เป็นการชดเชยได้อย่างเพียงพอ จึงกล่าวได้ว่าการพึ่งพาสื่อต่างๆ ของคนหนุ่มสาวเกิดขึ้นจากความต้องการของตนเองโดยไม่ได้ถูกบังคับด้วยข้อจำกัดใดๆ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses & Gratifications Approach)

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนมากและยากต่อการทำความเข้าใจของประชากร ผู้แปลภาษามือจึงต้องใช้เวลามากในการอธิบายคำถามต่างๆ
2. ในการนำแบบสอบถามมาใช้ในการวิจัยควรหลีกเลี่ยงการใช้คำถามปลายเปิดที่ให้คนหนุ่มสาวเขียนตอบ หรือหากจำเป็นต้องมีควรมีข้อจำกัดให้สั้นที่สุดและต้องใช้ในการสัมภาษณ์ประกอบ จึงจะได้ข้อมูลสมบูรณ์ตามที่ต้องการ เพราะคนหนุ่มสาวมีข้อจำกัดในเรื่องการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาเขียน พวกเขาจะไม่มี ความมั่นใจหากต้องเขียนอะไรลงไปเพื่อให้ผู้อื่นอ่าน การใช้คำถามแบบเลือกตอบจะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามได้มากกว่า
3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะต้องอาศัยการสื่อสารผ่านผู้แปลภาษามือทำให้ไม่สามารถเก็บรายละเอียดของข้อมูลได้อย่างถี่ถ้วน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ แบบ Focus Group เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก
2. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว ความเป็นอยู่ของครอบครัว และสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เพื่อให้ทราบถึงแรงจูงใจ และการสนับสนุนให้คนหนุ่มสาวมีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆ ในลักษณะใดบ้าง
3. ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพึ่งพาข่าวสาร ควรพิจารณา สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจอื่นๆ ประกอบด้วย
4. ควรศึกษาเจาะลึกในเรื่องเนื้อหาที่คนหนุ่มสาวนิยมอ่าน เช่น เรื่องเกี่ยวกับกีฬา หรือบันเทิงต่างๆ เพื่อดูว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้เรื่องเหล่านี้เป็นที่นิยมอ่านในกลุ่มของคนหนุ่มสาว